RESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

met de opmerkingen die een integrerend deel uitmaken van het besluit over het verlenen van kwijting voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2003, afdeling I — Europees Parlement

HET EUROPEES PARLEMENT,

— gezien de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2003 ([1]),

— gezien de jaarrekening en de financiële balans voor het begrotingsjaar 2003 (C6-0015/2005),

— gezien het verslag van de Rekenkamer over het begrotingsjaar 2003 en de antwoorden van de instellingen ([2]),

— gezien de verklaring van betrouwbaarheid inzake de betrouwbaarheid van de rekeningen en de regelmatigheid en wettigheid van de onderliggende verrichtingen, opgesteld door de Rekenkamer overeenkomstig artikel 248 van het EG-Verdrag ([3]),

— gelet op artikel 275 van het EG-Verdrag en artikel 179 bis van het Euratom-Verdrag,

— gelet op Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen ([4]), inzonderheid op de artikelen 145, 146 en 147,

— gelet op artikel 147, lid 1, van het Financieel Reglement van 25 juni 2002, volgens welk elke communautaire instelling alles in het werk moet stellen om gevolg te geven aan de opmerkingen waarvan het kwijtingsbesluit van het Europees Parlement vergezeld gaat,

— verwijzend naar het Financieel Reglement van 21 december 1977 van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen ([5]),

— gelet op artikel 71, artikel 74, lid 3, en bijlage V van zijn Reglement,

— gezien het verslag van de Commissie begrotingscontrole (A6 0063/2005),

A. Overwegende dat de Rekenkamer in paragraaf 9.15 van zijn jaarverslag over het begrotingsjaar 2003 met betrekking tot het Europees Parlement opmerkt dat „de gecontroleerde verrichtingen over het geheel genomen wettig en regelmatig waren",

B. Overwegende dat het Financieel Reglement van 25 juni 2002 en het Reglement van het Parlement, zoals gewijzigd op 23 oktober 2002, met ingang van 1 januari 2003 van toepassing zijn op de procedurele voorschriften met betrekking tot de kwijtingsprocedure,

C. Overwegende dat het Reglement van het Parlement op 23 oktober 2002 zo werd gewijzigd dat kwijting voortaan moet worden verleend aan de voorzitter en niet langer aan de secretaris-generaal,

D. Overwegende dat de kwijtingsresolutie voor 2002, goedgekeurd op 21 april 2004 ([6]), een vervolg moet krijgen en dat de vorderingen met betrekking tot de tenuitvoerlegging van de aanbevelingen van deze resolutie dienen te worden beoordeeld,

([1]) PB L 54 van 28.2.2003, blz. 1.
([2]) PB C 293 van 30.11.2004, blz. 1.
([3]) PB C 294 van 30.11.2004, blz. 99.
([4]) PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.
([5]) PB L 356 van 31.12.1977, blz. 1.
([6]) PB L 330 van 4.11.2004, blz. 160.

1. Neemt kennis van de cijfers waarmee de jaarrekening voor het begrotingsjaar 2003 van het Europees Parlement worden afgesloten, te weten:

(in EUR)

Besteding kredieten	Kredieten voor het begrotingsjaar 2003		Uit het begrotingsjaar 2001 overgeboekte kredieten	
	Kredieten 2003	Vooraf toegewezen ontvangsten	Artikel 9 (leden 1 en 4) van het Financieel Reglement ([1])	Artikel 9 (leden 2 en 5) van het Financieel Reglement ([1])
Beschikbare kredieten	1 086 644 375	34 878 401	100 300 973	3 302 900
Aangegane betalingsverplichtingen	1 075 556 058	29 685 828	—	—
Verrichte betalingen	862 078 203	3 248 540	88 288 685	3 302 900
Naar 2004 overgeboekte kredieten				
— Artikel 9 van het Financieel Reglement ([2])	213 477 855	—	—	—
— Artikel 10 van het Financieel Reglement ([2])	—	5 192 573	—	—
Vervallen kredieten	11 088 317	—	12 012 288	—

Balans per 31 december 2003: 1 407 572 773

([1]) Financieel Reglement van 21 december 1977.
([2]) Financieel Reglement van 25 juni 2002.

2. Stelt vast dat in 2003 98,98 % van de in de begroting van het Parlement opgevoerde kredieten zijn omgezet in betalingsverplichtingen, met een vervalpercentage van 1,02 %, en dat evenals in de vorige jaren een zeer hoog uitvoeringspercentage van de begroting is gerealiseerd;

3. Wijst er echter op (zonder het vaste beleid van het Parlement van aankoop van zijn gebouwen in plaats van huur ter discussie te willen stellen) dat dit hoge bestedingspercentage deels terug is te voeren op de sinds 1992 consistente praktijk van „ramassage" (collectieve overschrijvingen), volgens welke aan het einde van het jaar nog beschikbare kredieten worden overgemaakt naar begrotingslijnen voor gebouwenbeleid en, in het bijzonder, voor versnelde kapitaalaflossingen teneinde toekomstige rentebetalingen te verminderen;

4. Stelt vast dat het programma van aankoop van onroerend goed van het Parlement grotendeels is afgerond, maar dringt er bij de begrotingsautoriteit niettemin op aan zorg te dragen voor optimale begrotingsprognoses en ervoor te zorgen dat de in de ontwerpbegroting opgevoerde bedragen de reële behoeften van het Parlement weerspiegelen, zodat in de toekomst niet meer systematisch gebruik wordt gemaakt van aanzienlijke kredietovermakingen vanuit niet met het onroerendgoedbeleid verband houdende begrotingslijnen;

5. Is van oordeel dat overeenkomst moet worden bereikt over kapitaalaflossingen op gebouwen, als onderdeel van de begrotingsstrategie, met een afzonderlijke begrotingslijn, en wel wanneer de begroting wordt vastgesteld in het jaar n –1;

6. Meent dat de gedelegeerde ordonnateurs moeten worden verzocht om in hun jaarlijkse activiteitenverslagen de redenen uit te leggen voor de beschikbaarheid van kredieten op hun respectieve begrotingen met het oog op „ramassage";

7. Stelt vast dat de ontvangsten van het Europees Parlement in 2003 98 545 334 EUR bedroegen (2002: 67 256 006 EUR);

Presentatie en inhoud van de rekeningen en de begeleidende analyse van het financiële beheer

8. Stelt vast dat de analyse van het begrotingsbeheer, in bijlage bij de rekeningen over 2003, een nuttig overzicht bevat van de belangrijkste financiële gebeurtenissen van het betrokken begrotingsjaar, alsmede een beknopt overzicht van de activiteitenverslagen van de directeuren-generaal;

9. Verwelkomt de publicatie op de intranetsite van het directoraat-generaal Financiën van het verslag over het begrotings- en financiële beheer over het begrotingsjaar 2003; verwelkomt voorts het voorstel van de secretaris-generaal om elk jaar een kort, toegankelijk en leesbaar document op te stellen om het publiek meer informatie te verstrekken over het begrotingsbeheer binnen het Parlement ([1]);

Vervolg op de kwijtingsresolutie van 2002

10. Complimenteert de secretaris-generaal met de tijdige overlegging van de verslagen waarom was gevraagd in de resolutie van 21 april 2004 over de kwijting voor 2002, oftewel vóór het begin van de volgende kwijtingscyclus;

11. Wijst erop dat artikel 147, lid 1, van het Financieel Reglement de instellingen verplicht alles in het werk te stellen om gevolg te geven aan de opmerkingen waarvan het kwijtingsbesluit van het Europees Parlement vergezeld gaat; concludeert dat deze verplichting ook geldt voor het Parlement zelf en a fortiori voor de parlementaire organen;

12. Verklaart nogmaals groot belang te hechten aan toepassing van de beginselen van „good governance" op zowel politiek als administratief niveau;

Tenuitvoerlegging van het nieuwe Financieel Reglement

13. Wijst erop dat de beheersactiviteiten van de instelling in 2003 in het teken hebben gestaan van aanpassing aan de nieuwe eisen van het Financieel Reglement, het opzetten van nieuwe systemen, methodologieën en werkmethoden, het ontwerpen van opleidingsprogramma's en het vaststellen van nieuwe begrotingslijnen; stelt vast dat de Rekenkamer het Parlement heeft geprezen voor de doelmatige wijze waarop deze nieuwe structuren zijn geïntroduceerd;

14. Verwijst naar de hoofdbeginselen van de financiële hervormingen van 2003, namelijk decentralisering en de aanvaarding van volledige verantwoordelijkheid door de ordonnateurs, enerzijds, en de ontmanteling van de gecentraliseerde financiële controlefunctie en het opzetten van een centrale financiële dienst en een interne auditeur, anderzijds;

15. Stelt vast dat de eerste ervaringen met een strikte toepassing van de bepalingen van het nieuwe Financieel Reglement op een instelling zoals het Parlement, dat uitsluitend een administratieve begroting heeft te beheren, volgens velen hebben uitgewezen dat dit in sommige gevallen leidt tot te complexe systemen en geldcircuits;

16. Is van oordeel dat deze opvatting aantoont dat verder moet worden gewerkt aan een controlekader dat is gebaseerd op het vaststellen van doelstellingen, het identificeren van risico's voor de verwezenlijking van deze doelstellingen en de ontwikkeling van controlemechanismen om deze risico's in te dammen; beveelt aan dat de autoriteiten van het Parlement bij de volgende herziening van het Financieel Reglement de tekortkomingen hiervan aangeven en corrigeren;

17. Wijst erop dat het Parlement in december 2002 de basisdocumenten heeft goedgekeurd die noodzakelijk zijn voor de tenuitvoerlegging van het nieuwe Financieel Reglement, met inbegrip van de nieuw interne voorschriften voor de uitvoering van de begroting, dienstorders voor de interneauditdiensten, de ordonnateurs en de rekenplichtige, minimumnormen voor de interne controle en een specifieke code met beroepsnormen voor personeel dat zich bezighoudt met ex-anteverificatie; wijst er voorts op dat het Parlement ook het gecomputeriseerde systeem dat wordt gebruikt voor het beheer van begrotingsontvangsten en -uitgaven (Finord), heeft aangepast aan de nieuwe voorschriften;

18. Verwijst echter naar de opmerkingen van de Rekenkamer dat, ofschoon de ordonnateurs geen volledig operationele controlesystemen hebben kunnen invoeren vanaf de inwerkingtreding van het Financieel Reglement (1 januari 2003), het Parlement niettemin in staat is geweest om in de loop van 2003 een begin te maken met de invoering van de „minimale normen voor interne controle" (MSIC), een „centrale financiële dienst" en een interneauditfunctie ([2]);

19. Verwijst naar het antwoord van het Parlement — in reactie op de kritiek van de Rekenkamer op het ontbreken van ex-postcontroles —, volgens welk de behoefte aan een volledig ontwikkelde ex-postcontrole geëvalueerd zal worden aan de hand van een verder ontwikkelde zelfevaluatie van risico's en controles door de betrokken ordonnateurs ([3]);

([1]) Antwoord van de secretaris-generaal op paragraaf 9 van de resolutie van 21 april 2004.
([2]) Paragrafen 9.7 en 9.8 van het verslag van de Rekenkamer over 2003.
([3]) Antwoord op paragraaf 9.9 van het verslag van de Rekenkamer over 2003.

20. Neemt met bezorgdheid kennis van de bevinding van de Rekenkamer dat de tenuitvoerlegging van bepaalde interne controlevoorschriften, met inbegrip van de identificatie van gevoelige posten en het melden van onjuistheden, zich nog slechts in een eerste stadium bevond ([1]);

21. Merkt op dat, sinds de overgang naar gedecentraliseerde financiële controles, de noodzaak om de continuïteit van de verrichtingen en een adequaat toezicht op de ex-antecontrolefunctie te waarborgen, geleid heeft tot een aanzienlijke uitbreiding van het aantal personeelsleden dat zich bezighoudt met ex-antecontroletaken;

22. Beseft, kortom, dat de overgang, binnen een korte tijdspanne, van een sterk gecentraliseerde naar een gedecentraliseerde benadering van interne controleprocedures een belangrijke uitdaging vormde in het begrotingsjaar 2003; stelt met tevredenheid vast dat het Parlement — dankzij de inspanningen van zijn Administratie — als enige van de kleinere instellingen erin is geslaagd om tijdig, d.w.z. vóór de inwerkingtreding van het nieuwe Financieel Reglement op 1 januari 2003, de noodzakelijke subsidiaire teksten goed te keuren;

Jaarlijkse activiteitenverslagen

23. Wijst erop dat 2003 het eerste begrotingsjaar was waarin van de directeuren-generaal jaarlijkse activiteitenverslagen werden verlangd en dat de secretaris-generaal deze verslagen heeft toegestuurd aan de voorzitter en de Commissie begrotingscontrole, vergezeld van een ondertekende verklaring; merkt op dat de secretaris-generaal in deze verklaring redelijke waarborgen biedt dat de parlementaire begroting is uitgevoerd in overeenstemming met de beginselen van goed financieel beheer en dat het gecreëerde controlekader de noodzakelijke waarborgen bood voor wat betreft de wettigheid en de regelmatigheid van de verrichtingen;

24. Merkt op dat geen enkele gedelegeerde ordonnateur in zijn verklaring een voorbehoud heeft gemaakt, doch dat twee activiteitenverslagen opmerkingen bevatten met betrekking tot i) het tekort aan gekwalificeerd personeel op het gebied van financieel beheer (directoraat-generaal Informatie) en ii) de noodzaak om de regels te veranderen om bepaalde aspecten van de vergoedingen van de leden in overeenstemming te brengen met het Financieel Reglement en de noodzaak om een oplossing te vinden voor de status van fractiefinanciering (directoraat-generaal Financiën);

25. Neemt voorts kennis van de erkenning van de secretaris-generaal in zijn verklaring dat de tot nog toe (i.e. 16 maart 2004) van de interne auditeur ontvangen verslagen over zijn herziening van het interne controlekader, erop wijzen dat er nog zwakke punten zijn die op korte termijn moeten worden gecorrigeerd;

26. Stelt met tevredenheid vast dat de verklaring van de secretaris-generaal vergezeld gaat van een gedetailleerd actieplan dat tot doel heeft de in de activiteitenverslagen vastgestelde tekortkomingen te verhelpen;

27. Verzoekt de secretaris-generaal om als onderdeel van de follow-up van deze resolutie verslag uit te brengen aan de Commissie begrotingscontrole over de voortgang die is gemaakt bij de tenuitvoerlegging van de maatregelen die uiteen zijn gezet in het actieplan in bijlage bij zijn verklaring over het begrotingsjaar 2003;

28. Merkt op dat de verschillende activiteitenverslagen sterk uiteenlopen wat betreft inhoud, lengte, vorm en de mate waarin de gegevens van de samenstellende diensten hierin zijn geïntegreerd; nodigt de secretaris-generaal uit om, overeenkomstig het voorstel van de Rekenkamer in paragraaf 9.16 van haar jaarverslag over 2003, de indeling en de structuur van de jaarverslagen in de toekomst te harmoniseren met het oog op een betere vergelijkbaarheid tussen directoraten-generaal; merkt echter op dat de moeilijkheid om voldoende gekwalificeerd financieel personeel aan te werven, een terugkerend thema is in verscheidene activiteitenverslagen;

29. Neemt kennis van de opmerking van de Rekenkamer (paragraaf 9.16 van haar jaarverslag over 2003), dat de jaarlijkse activiteitenverslagen meer gedetailleerde informatie dienen te bevatten over de resultaten van de uitgevoerde controles;

30. Merkt op basis van de activiteitenverslagen over 2003 op dat het, omwille van een beter begrip omtrent de werkelijke waarde van door de ordonnateurs ondertekende verklaringen, wenselijk is om voor de volgende begrotingsjaren een gestandaardiseerd model te hanteren, waarin een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen zaken die vragen om „commentaar" van de directeur-generaal (zonder zijn verklaring van betrouwbaarheid ter discussie te stellen), en andere, ernstiger zaken die een „voorbehoud" rechtvaardigen;

([1]) Paragraaf 9.8 van het verslag van de Rekenkamer over 2003.

Interne audit

31. Wijst erop dat het jaarverslag van de interne controleur en de verklaring en activiteitenverslagen van de secretaris-generaal en de directeuren-generaal een belangrijk element vormen van de beoordeling door zowel de Rekenkamer als het Parlement als kwijtingsautoriteit;

32. Merkt op dat de idee van interne controle voortaan geacht wordt tot doel te hebben om een redelijke waarborg te bieden voor het bereiken van de belangrijkste controledoelstellingen, namelijk:

— inachtneming van desbetreffende voorschriften, verordeningen en besluiten;

— streven naar zuinigheid, doelmatigheid en efficiency van de verrichtingen;

— risicovaststelling en -management;

— het voorkomen en opsporen van fraude en fouten;

— het voeren van een kwalitatief goede boekhouding en het bijhouden van relevante databestanden;

33. Is van oordeel dat de Administratie prioriteit dient te geven aan de tenuitvoerlegging van de aanbevelingen van de interne controleur op de volgende terreinen, zoals die naar voren komen in zijn onderzoek naar het interne controlekader in 2003:

— de noodzaak van waarborging van voldoende personeel en adequate vaardigheden van personeel dat verantwoordelijk is voor het aangaan van betalingsverplichtingen en ex-antecontroles;

— het bijzonder benadrukken van opleidingsvereisten van personeel met verantwoordelijkheden op het gebied van financieel beheer en controle in alle diensten;

— programmering van activiteiten en risicomanagement;

— instrumenten voor monitoring en rapportage;

— de aanduiding van één centrale gesprekspartner waartoe ordonnateursafdelingen zich zo nodig kunnen wenden met verzoeken om raad en advies, met name inzake aanbestedingskwesties;

— documentatie van procedures voor interne controle en management van alle afdelingen;

— maatregelen gericht op waarborging van de inachtneming van de regels voor aanbestedingen en subsidies;

— een gedragscode voor een beroep op externe consultants en verbeteringen in de omschrijving van de aard van contractuele taken;

— het opstellen van lijsten van gevoelige posten (bijv. ambtenaren die nauw samenwerken met leveranciers), in combinatie met nauwkeurige richtsnoeren voor de definitie en de vaststelling van dergelijke posten;

— modelcontracten waarin waarborgen zijn opgenomen voor de juridische en financiële positie van het Parlement, dienen centraal te worden opgesteld door de diensten van het Parlement en regelmatig te worden geactualiseerd voor gebruik bij transacties met leveranciers;

Goed bestuur en regelgevend kader

34. Herhaalt het standpunt neergelegd in zijn resoluties van 8 april 2003 [1] en 21 april 2004, volgens welk „de kwijtingsprocedure niet alleen het management van de secretaris-generaal van het Parlement en de Administratie moet omvatten, maar ook de besluiten die door de bestuurlijke organen van de instelling, d.w.z. de voorzitter, het Bureau en de Conferentie van voorzitters, zijn genomen";

[1] PB L 148 van 16.6.2003, blz. 62.

35. Verzoekt zijn Bureau en zijn bevoegde commissie om tegemoet te komen aan het in de paragrafen 16 en 17 van zijn resolutie van 21 april 2004 geformuleerde verzoek om voorstellen die een nauwkeurige praktische betekenis moeten geven aan de politieke verantwoordelijkheid van de organen van het Parlement met betrekking tot de uitoefening van bevoegdheden en het nemen van besluiten die belangrijke financiële gevolgen hebben;

36. Verwijst naar de paragrafen 11 tot en met 17 van zijn resolutie van 21 april 2004 betreffende de verantwoordingsplicht van de bestuurlijke organen van het Parlement; wijst er voorts op dat dit verslag, overeenkomstig het nieuwe Reglement, het eerste kwijtingsverslag is dat gericht is aan de politieke autoriteit en niet aan de administratieve autoriteit; besluit in de toekomst de communicatie en de dialoog tussen de Commissie begrotingscontrole en de leden van het Bureau en de Quaestoren te verbeteren;

37. Wijst erop dat het financiële beheer van het Parlement nu onder de loep wordt genomen in het kader van een steeds groter aantal controle-instanties, -procedures en -mechanismen die verband houden met het EP-kwijtingsverslag, verslagen van de Administratie in antwoord hierop, de jaarlijkse begrotingsprocedure, de jaarlijkse en sectorale verslagen van de interne controleur, het auditpanel, de Rekenkamer, het panel voor financiële onregelmatigheden, verslagen van het OLAF (het Europees Bureau voor fraudebestrijding) en de activiteitenverslagen van de directeuren-generaal, met al het risico van overlapping en herhaling van dien;

38. Vraagt zich af of de mate van toezicht en de complexiteit van het controleapparaat zoals dit momenteel bestaat, niet iets te ver is doorgeschoten, mede gezien het oordeel van de Rekenkamer dat het algemene risico vrij gering is als het gaat om administratieve uitgaven ([1]);

39. Is van oordeel dat het goed zou zijn als te zijner tijd de controleprocedures worden geconsolideerd en gestroomlijnd; verzoekt zijn secretaris-generaal om een verslag in te dienen over de mogelijke manieren waarop de verschillende inputs inzake controlevraagstukken kunnen worden samengevat teneinde duidelijke conclusies mogelijk te maken;

40. Verzoekt de secretaris-generaal te zorgen voor de implementatie van een integrale benadering van risicobeheersing en risicoanalyse, om een deugdelijk financieel en administratief beheer te waarborgen;

Fracties (overzicht van rekeningen en procedures — begrotingspost 3701)

41. Wijst erop dat paragraaf 2.7.3 van de voorschriften ([2]) voor het beheer van begrotingspost 3701 bepaalt dat het Bureau en de Commissie begrotingscontrole de gecontroleerde jaarrekeningen van de fracties moeten onderzoeken overeenkomstig de bevoegdheden die hen in het Reglement worden gegeven;

42. Herhaalt dat de fracties onafhankelijk verantwoordelijk zijn voor het beheer en het gebruik van hun quota van de parlementaire begroting en dat de taakstelling van de interne controledienst van de instelling zich niet uitstrekt tot de wijze waarop gebruik is gemaakt van de kredieten uit de begrotingspost 3701 (ongeveer 3 % van de totale begroting van het Parlement);

43. Neemt kennis van de moeilijkheden die het Parlement heeft ondervonden bij de toepassing van sommige van de nieuwe bepalingen van het Financieel Reglement op een hoofdzakelijk administratieve begroting, en merkt op dat deze moeilijkheden ook terug te vinden zijn op het niveau van de fracties; erkent echter dat pogingen in het werk zijn gesteld om de regels betreffende begrotingspost 3701 zo nauw als mogelijk is af te stemmen op de vereisten van het Financieel Reglement;

44. Merkt op dat de fracties en de Administratie een werkgroep hebben opgezet om de specifieke status van de fractiebegrotingen te onderzoeken tegen de achtergrond van de bepalingen van het Financieel Reglement en de uitvoeringsbepalingen hiervan; moedigt hen aan om deze werkgroep desgewenst te gebruiken als een regulier forum voor overleg met de Administratie teneinde altijd goed op de hoogte te zijn van financiële en boekhoudkundige hervormingen;

45. Verwelkomt het besluit van de fracties om hun interne financiële voorschriften op de website van het Parlement te publiceren en dringt erop aan dit besluit zo spoedig mogelijk uit te voeren; roept het Bureau op een passende oplossing te vinden om de verslagen en rekeningen van niet-aangesloten leden beschikbaar te stellen voor transparant onderzoek, min of meer naar het voorbeeld van de procedure die nu wordt gevolgd voor fracties;

([1]) Paragraaf 9.6 van het verslag van de Rekenkamer over 2003.
([2]) Besluit van het Bureau van 30 juni 2003.

46. Stelt vast dat in 2003 de kredieten van begrotingspost 3701 overeenkomstig het besluit van het Bureau van 10 februari 2003 als volgt werden toegewezen:

(in EUR)

Totaal beschikbaar	37 948 000 EUR
Niet-aangesloten leden	1 224 035 EUR
Bedrag beschikbaar voor fracties	36 723 965 EUR

Fractie	Aantal leden	Totaal toegewezen op 1 januari 2003	Overgedragen van 2002	Uitgaven in 2003	Bestedingspercentage	Overgedragen naar 2004
PPE	232	13 966 693	4 775 841	16 245 714	116,32	2 726 654
PSE	175	10 666 548	4 573 736	12 540 087	117,56	3 154 599
ELDR	54	3 348 157	1 079 435	3 354 625	100,19	1 088 560
Verts/ALE	45	2 881 352	952 607	2 945 673	102,23	980 067
GUE/NGL	50	3 234 999	1 081 653	3 583 515	110,77	1 093 911
UEN	22	1 443 719	383 067	1 459 137	101,07	369 109
EDD	17	1 182 497	465 517	1 225 090	103,60	533 015
TOTAAL	595	36 723 965	13 311 856	41 353 841	112,61	9 945 915

47. Neemt kennis van het voorstel van de secretaris-generaal om in eerste instantie standaardformulieren te ontwikkelen voor de opdrachtbevestiging aan de externe auditeurs van de fracties en vervolgens voor de brief van de fractievoorzitter ter begeleiding van de boekhoudstukken van elke fractie, en wel zo dat aanvullende informatie hierin wordt opgenomen die de vorm zou kunnen aannemen van een gestandaardiseerd jaarlijks activiteitenverslag betreffende de uitvoering van de fractiebegroting in het onderzochte begrotingsjaar; nodigt het Bureau uit deze suggesties mee te nemen bij zijn herziening van de 3701-regels ([1]);

Vergoedingen van de leden

48. Herinnert eraan dat alle leden, in afwachting van de goedkeuring van een algemeen statuut voor leden van het Europees Parlement, ontvangen:

— een basissalaris, betaald door hun nationale parlementen of regeringen, dat even hoog is als dat van hun nationale parlementsleden en waarop de belastingwetgeving van het land in kwestie van toepassing is;

— rechtstreeks door het Europees Parlement op basis van de door de Quaestoren en het Bureau goedgekeurde regels betaalde vergoedingen ter dekking van de kosten voortvloeiend uit hun parlementaire werkzaamheden;

49. Vestigt de aandacht op het feit dat sinds de uitbreiding de discrepantie tussen salarissen is toegenomen, en op de dringende noodzaak om een oplossing te vinden die ertoe leidt dat alle leden van het Europees Parlement eerlijk worden behandeld en op een wijze die in overeenstemming is met hun nationale wetten en voorschriften;

50. Steunt in dit verband het initiatief van het huidige voorzitterschap van de Europese Unie om overeenstemming te bereiken over het statuut van de leden ter invoering van een enkele bezoldiging voor de leden van het Europees Parlement;

51. Neemt kennis van het voornemen van het Bureau van het Parlement om de contacten met de Raad voort te zetten teneinde overeenstemming te bereiken over de voorwaarden voor een gemeenschappelijk statuut voor de leden; dringt er bij alle partijen op aan om deze kwestie zo spoedig mogelijk af te ronden en zo een einde te maken aan de speculatie en de onzekerheid waarmee de parlementaire vergoedingen zijn omgeven;

([1]) Antwoord van de secretaris-generaal op paragraaf 42 van de resolutie van 21 april 2004.

52. Betreurt het dat sinds het laatste kwijtingsverslag weinig vorderingen zijn geboekt met betrekking tot de herziening en de hervorming van het systeem van vergoedingen van de leden; verwijst naar een eerder besluit van het Bureau van 28 mei 2003 waarin deze kwestie voor een gedeelte werd geregeld, met dien verstande dat deze regeling werd gekoppeld aan de vaststelling van een gemeenschappelijk statuut voor de leden; is van oordeel dat, ook al ontbreekt vooralsnog een gemeenschappelijk statuut, het mogelijk zou moeten zijn om een duidelijk, transparant en eerlijk systeem te ontwerpen;

53. Is van oordeel dat leden die vrijwillig het gedeelte van hun vergoedingen dat meer bedraagt dan de werkelijk gemaakte kosten, aan de Administratie terugbetalen of slechts de feitelijke kosten, zoals bijvoorbeeld reiskosten, vergoed willen krijgen, dit dienen te doen op basis van bepalingen die duidelijk zijn vastgelegd in de Regeling kosten en vergoedingen van de leden;

Vergoeding voor algemene uitgaven

54. Verzoekt de Quaestoren te onderzoeken of het noodzakelijk is de algemene regels voor terugbetaling van vergoedingen te wijzigen teneinde de benutting van het nieuwe IT-instrumentarium te optimaliseren;

Secretariaatsvergoeding

55. Merkt op dat het Bureau op 13 december 2004 amendementen heeft goedgekeurd op de regels voor de secretariaatsvergoeding [1], die o.a. erop waren gericht om deze regels beter af te stemmen op de eisen van het Financieel Reglement;

56. Benadrukt dat in artikel 79 van het Financieel Reglement en de artikelen 98 en 104 van de uitvoeringsvoorschriften [2] over de betaalbaarstelling van uitgaven wordt bepaald dat de ordonnateur de rechten van een schuldeiser onderzoekt op basis van bewijsstukken; herinnert de administratie aan de noodzaak om aan te dringen op de indiening van facturen of verklaringen inzake honoraria als voorwaarde voor het verrichten van betalingen in het kader van dienstverleningsovereenkomsten (artikel 14, lid 6, van de Regeling kosten en vergoedingen van de leden);

57. Verzoekt het Bureau om, rekening houdend met de resultaten van de werkzaamheden van de parlementaire werkgroepen, regelingen voor te stellen om het gebruik van de secretariaatsvergoeding door de leden transparanter te maken; benadrukt echter dat hierbij het beginsel van contractvrijheid gehandhaafd moet blijven;

58. Betreurt dat het besluit van het Bureau van 13 december 2004 wijzigingen aanbrengt in artikel 14, lid 5 en lid 7, letter d), van de Regeling kosten en vergoedingen van de leden (zoals vastgesteld met het besluit van het Bureau van 9 februari 2004) en wel op een zodanige wijze dat de bepalingen inzake de contractuele en sociale zekerheidsverplichtingen van medewerkers en personen die onder dienstverleningscontracten staan, wederom gekenmerkt worden door een gebrek aan duidelijkheid; verzoekt het Bureau de op 13 december 2004 goedgekeurde tekst te herzien;

Reisvergoeding

59. Herinnert eraan dat het Bureau op 28 mei 2003 richtsnoeren heeft goedgekeurd voor een reeks nieuwe regels voor de betaling van de kosten en vergoedingen van de leden, waarin wordt voorzien in terugbetaling van reiskosten op basis van de feitelijk gemaakte kosten, op voorwaarde echter van de inwerkingtreding van een statuut voor de leden;

60. Herinnert eraan dat op bepaalde trajecten de feitelijke kosten soms hoger zijn dan de maximumbedragen die de administratie heeft vastgesteld, vanwege een gebrek aan concurrerende luchtvaartmaatschappijen op deze trajecten, en dringt erop aan dat onder deze omstandigheden de werkelijke kosten vergoed worden;

Vrijwillig pensioenstelsel

61. Stelt vast dat, volgens de laatste herziene actuariële beoordeling van 31 december 2003, de toekomstige verplichtingen van het fonds op die datum de huidige activa met 41 795 982 EUR overschreden en dat het actuariële financieringsniveau eind 2003 76,4 % bedroeg [3];

---

[1] Artikelen 14 t/m 16 van de Regeling kosten en vergoedingen van de leden (PE 113.116).
[2] Verordening (EG, Euratom) nr. 2342/2002 van de Commissie (PB L 357 van 31.12.2002, blz. 1).
[3] *Bron*: VZW Pensioenfonds — jaarverslag en -rekeningen 2003.

62. Verwijst naar het standpunt van de Rekenkamer, volgens welk duidelijke regels moeten worden opgesteld in het pensioenstelsel om de aansprakelijkheid en de verantwoordelijkheid van het Europees Parlement en de deelnemers aan de regeling vast te leggen, mocht een actuariële beoordeling in de toekomst een tekort uitwijzen ([1]); acht het noodzakelijk om de aard van de aansprakelijkheid van het Parlement met betrekking tot toekomstige financiële verplichtingen van het pensioenfonds nauwkeurig te omschrijven; is voorts van oordeel dat de bijdragen van de leden aan het fonds door de leden persoonlijk moeten worden gedragen en niet mogen worden betaald uit het vergoedingensysteem van het Parlement;

63. Neemt nota van het antwoord van de Administratie, dat aan het Bureau voorstellen zullen worden voorgelegd met het oog op de vaststelling van de respectieve bevoegdheden en verantwoordelijkheden van het Parlement en de onder het Luxemburgse recht vallende vereniging zonder winstoogmerk die wordt beheerd door een verkozen uitvoerend comité ([2]);

64. Merkt voorts op dat, aan de hand van de resultaten van de begin 2005 uit te voeren actuariële beoordeling, het vereiste financieringsniveau voor het fonds zou kunnen worden vastgesteld; is echter van mening dat, zodra het statuut van de leden is goedgekeurd, een nieuw en afzonderlijk pensioeninstrument dat voor alle leden gelijk is, moet worden opgezet en dat vanaf dat moment alle bijdragen van de begroting van het Parlement aan een vrijwillig pensioenfonds stopgezet moeten worden;

65. Uit zijn bezorgdheid over het standpunt van de Rekenkamer, volgens welk het pensioenfonds in zijn huidige opzet alleen kan worden voortgezet als zo spoedig mogelijk een toereikende rechtsgrond (meer dan alleen een besluit van het Bureau) wordt gecreëerd, en de financiële bijdrage van het Parlement aan het vrijwillige pensioenfonds gebaseerd moet worden op een secundair wetgevingsbesluit, genomen in overeenstemming met artikel 190, lid 5, van het Verdrag ([3]);

Aanbesteding

66. Wijst erop dat het Financieel Reglement en de uitvoeringsbepalingen die op 1 januari 2003 van kracht werden, een wijziging inhielden van de procedures voor het plannen, bekendmaken en de gunning van aanbestedingscontracten, alsmede afschaffing van het CCAM (Raadgevend Comité voor aankopen en contracten) dat verplicht moest worden geraadpleegd voor contracten met een waarde van meer dan 50 000 EUR;

67. Stelt vast dat de ordonnateurs van het Parlement de optie hebben om in plaats van het CCAM de dienstenoverschrijdende adviesgroep Openbare aanbestedingen (GIMP) om advies te vragen; merkt voorts op dat de secretaris-generaal ter vervanging van het jaarlijkse CCAM-verslag over gesloten contracten — en in reactie op eerdere kwijtingsresoluties — een verslag heeft opgesteld op basis van gegevens die zijn verstrekt door de ordonnateurs en waarin de volgende informatie over in 2003 gesloten contracten is opgenomen:

Soort contract	Aantal	Percentage	Bedrag (EUR)	Percentage
Diensten	118	53 %	304 647 212	65 %
Goederen	57	25 %	11 810 813	2 %
Werken	41	18 %	21 502 447	5 %
Gebouwen	8	4 %	131 531 314	28 %
TOTAAL	224	100 %	469 491 786	100 %

Soort procedure	Aantal	Percentage	Bedrag (EUR)	Percentage	Gemiddeld bedrag (EUR)
Open	70	32 %	312 467 812	92 %	4 463 826
Beperkt	78	36 %	5 856 513	2 %	75 084
Onderhands	68	32 %	19 636 147	6 %	288 767
TOTAAL	216	100 %	337 960 472	100 %	1 564 632

([1]) Jaarverslag 2002, paragraaf 9.20, en advies nr. 5/99, paragraaf 22.
([2]) Jaarverslag 2003, tabel 9.3.
([3]) Paragrafen 9.17 en 9.18 van het jaarverslag over 2002.

68. Verwelkomt de bevinding dat een groot deel van de contracten in 2003 werd gesloten na een open inschrijving;

69. Merkt op dat de interne controleur momenteel bezig is met een audit van de aanbestedingsprocedures binnen de gehele instelling en dat zijn eindverslag naar verwachting in de eerste helft van 2005 zal worden ingediend; draagt de secretaris-generaal op de Commissie begrotingscontrole op een passende wijze op de hoogte te stellen van de inhoud van het verslag wanneer het interne overleg hierover is afgerond;

70. Moedigt de Administratie aan in haar inspanningen om een gegevensbank voor contracten op te zetten, uit hoofde van artikel 95 van het Financieel Reglement, die volgens het verslag van de secretaris-generaal [1] naar verwachting eind 2005 operationeel zal zijn;

71. Stelt met tevredenheid vast dat het aantal en de waarde van onderhandelingsprocedures voor contracten met een waarde van meer van 50 000 EUR in 2003 sterk is gedaald in vergelijking met dezelfde cijfers voor het begrotingsjaar 2002;

72. Neemt kennis van de bezorgdheid van de Administratie op de volgende terreinen;

— drempel van 1 050 EUR voor openbare aanbestedingen (contracten met lage waarde) die het management onevenredig belasten,

— internetaanbesteding (uitwisseling van informatie over uitnodigingen tot inschrijvingen langs elektronische weg), vanwege de tijdslimiet die is vastgelegd in Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad [2], enerzijds, en de noodzaak om de veiligheid, vertrouwelijkheid en integriteit van elektronische gegevens te garanderen, anderzijds;

73. Verwacht van zijn bevoegde commissies dat deze zaken worden meegewogen bij het voorstellen van amendementen waar noodzakelijk, tegen de achtergrond van de komende herzieningen van het Financieel Reglement, de uitvoeringsbepalingen en de interne voorschriften van het Parlement voor de uitvoering van zijn begroting;

Gebouwen

74. Stelt vast dat het langlopende conflict tussen het Parlement en de Franse autoriteiten over de uiteindelijke aankoopprijs van het LOW-gebouw in Straatsburg eind 2003 is opgelost en dat in 2004 de aankoop is afgerond;

75. Herinnert eraan dat het gebrek aan één enkele werklocatie aanzienlijke extra kosten voor de begroting van het Parlement met zich brengt; wijst erop dat de kosten van de vestiging van het Europees Parlement in drie verschillende landen geraamd worden op meer dan 200 miljoen EUR per jaar;

De zaak van de Ledenkas

76. Merkt op dat de procedure van artikel 22 van het statuut is gestart om de verantwoordelijkheden vast te stellen in verband met de discrepantie van 4 136 125 BEF tussen de liquide middelen en de daarover gevoerde boekhouding in 1982 [3]; stelt vast dat de tuchtraad voor het eerst bijeen is gekomen op 17 maart 2003 en zijn werk nu heeft voltooid, en draagt de secretaris-generaal op de bevoegde commissie op de hoogte te houden van alle verdere ontwikkelingen;

Milieu

77. Uit zijn tevredenheid over het feit dat een omvattend onderzoek naar het interne milieubeleid van het Parlement is uitgevoerd door een adviesbureau gespecialiseerd in milieumanagement (EMAS) en dat dit onderzoek binnenkort zal worden voorgelegd aan het Bureau met het uiteindelijke doel om een milieumanagementsysteem op te zetten binnen de instelling [4], draagt de secretaris-generaal op om, zodra het verslag van het adviesbureau is besproken in het Bureau, dit op de website van het Parlement te publiceren;

---

[1] Verslag van de secretaris-generaal over in 2003 afgesloten contracten.
[2] PB L 134 van 30.4.2004, blz. 114.
[3] *Bron*: vraag 40, vragenlijst PE 338.137.
[4] Antwoord van de secretaris-generaal op paragraaf 69 van de resolutie van 21 april 2004.

78. Wijst erop dat veel officiële documenten nog altijd aan de leden worden verstrekt in de vorm van papieren kopieën, ook al zijn ze on line beschikbaar; verzoekt het College van quaestoren een ecologisch evenwicht te vinden voor de verstrekking van de papieren versie van documenten;

79. Verzoekt om de invoering van een systeem van elektronische handtekeningen, waarbij de handtekening van een lid kan worden gebruikt voor documenten als amendementen en parlementaire vragen, zonder dat de documenten op papier hoeven te worden toegezonden;

80. Dringt er bij het Bureau op aan om, ter waarborging van het recht van alle leden om zich in hun moedertaal uit te drukken, alle nodige maatregelen te nemen om de aanwerving van taalkundig personeel te versnellen met het oog op de vertolking van en naar de verschillende talen;

81. Wijst erop dat de Europese Ombudsman in zijn besluit van 23 januari 2004 inzake klacht nr. 260/2003 het Europees Parlement schuldig heeft bevonden aan onbehoorlijk bestuur door na te laten adequate maatregelen te treffen ter bevordering van de naleving van zijn interne voorschriften inzake roken;

82. Merkt op dat, ofschoon het Bureau op 13 juli 2004 gewijzigde voorschriften inzake roken goedkeurde, deze voorschriften niet volledig ten uitvoer zijn gelegd noch dat naleving ervan is afgedwongen, met als resultaat dat het Parlement het risico loopt weer door de Europese Ombudsman op de vingers te worden getikt; verzoekt het Bureau dringend actie te ondernemen om het roken in de EP-gebouwen te verminderen en de gezondheid van alle gebruikers van de gebouwen te beschermen;

83. Benadrukt dat het de wettelijke plicht is van alle werkgevers om hun werknemers een veilige en gezonde werkomgeving te bieden; stelt vast dat de uitzondering in de voorschriften van het Bureau [1], die roken mogelijk maakt in individuele bureaus, resulteert in een onaanvaardbaar niveau van vervuiling „binnenshuis" als gevolg van tabaksrook in gebouwen en gangen waarop kantoren uitkomen, met dientengevolge een risico voor de gezondheid van de gebruikers van deze gebouwen; merkt op dat de gebouwen van de instellingen in de drie vergaderplaatsen onderworpen zijn aan de nationale voorschriften inzake gezondheid en veiligheid; dringt er bij het College van quaestoren op aan een duidelijk gemarkeerde en goed geventileerde ruimte voor rokers aan te wijzen, om de hinder voor niet-rokers zoveel mogelijk te beperken;

84. Draagt zijn secretaris-generaal op om een onderzoek te doen naar de houding van het personeel in de drie vergaderplaatsen teneinde vast te stellen of een meerderheid van de werknemers van het Parlement voorstander is van invoering van een rookverbod in alle ruimten van de gebouwen die worden ingenomen door kantoren van parlementsmedewerkers, nog vóór de tijdslimiet van 2007;

85. Neemt kennis van de informatie over de haalbaarheid van het uitrusten van de plenaire vergaderzaal en de vergaderzalen voor commissievergaderingen met draadloze technologie voor computers en andere apparatuur van het secretariaat-generaal [2]; neemt kennis van de waarschuwing in de nota van de secretaris-generaal over de mogelijke gezondheidsrisico's indien het niveau van elektromagnetische straling afkomstig van draadloze transmissieapparatuur bepaalde grenswaarden overschrijdt; verlangt dat uiterlijk op 1 juli 2005 een vervolgverslag wordt gepresenteerd over de gezondheidsaspecten van draadloze technologie;

86. Is ingenomen met het bericht dat alle leden met ingang van april en mei 2005 in hun kantoren de beschikking krijgen over een extra internetaansluiting, hetgeen het probleem van toegang via Mac-computers aanzienlijk zou verlichten; benadrukt echter dat meer maatregelen moeten worden getroffen om gebruikers van andere bekende systemen in staat te stellen in te loggen in het intranet van het Parlement;

87. Verzoekt om een regelmatige grondige veiligheidsanalyse van de computersystemen, netwerken, verbindingen, hardware en software van het Europees Parlement, om te waarborgen dat de „e-omgeving" van het Parlement veilig is.

---

[1] Besluit van het Bureau van 13 juli 2004.

[2] *Bron*: Brief van 21 augustus 2003 in antwoord op paragraaf 22 van de begrotingsresolutie van het Parlement van 14 mei 2003.